

PEL DRET A DECIDIR: AVORTAMENT LLIURE I GRATUÏT **Les dones decidim, la societat se solidaritza, l'Estat garanteix**

La decisió de les dones sobre la nostra maternitat és un dret i una realitat, tot i que les condicions per a la seva pràctica puguin ser precàries i mancades de llibertat.

Les dones decidim si parim o no parim, quan podem o volem ser mares, com ho volem ser, i l'Estat ha de garantir les condicions per a que puguem prendre aquestes decisions.

Les dones donem/defensem la vida: una vida entesa des de la plenitud i la dignitat.

Les interrupcions voluntàries de l'embaràs es produeixen en totes les societats, en tots els sectors socials. Amb garantia sanitària o sense ella. Quan les dones no podem sostenir una maternitat, avortem. I ho fem en les primeres setmanes de l'embaràs (a l'Estat espanyol, el 88% abans de les 12 setmanes, el 98% abans de les 21 setmanes). Els avortaments que es produeixen més enllà de les 21 setmanes es fan, majoritàriament, per risc fetal.

La persecució actual del dret a l'avortament és un atac inadmissible al dret de les dones a decidir sobre el propi cos i les condicions de les nostres vides, dins una campanya organitzada per grups que s'autodenominen "provida". Dones citades a declarar per la Guàrdia Civil, professionals empresonades, agressions físiques... Una

violència que feia dècades que havíem oblidat, que criminalitza les dones per l'exercici d'un dret. Cal recordar que a l'Estat es produeixen anualment entorn els 90.000 avortaments.

L'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa va aprovar el 16 d'abril d'enguany la Resolució 1607 que reconeix el dret de les dones a l'avortament i fa una crida als 47 estats membres a despenalitzar l'avortament i que aquest esdevingui una pràctica legal, segura i accessible per a les dones.

Però malgrat la promulgació de lleis i recomanacions, ratificades per l'Estat, la llei espanyola que regula l'avortament el manté com a delictes tipificats dins el Codi Penal, excepte en tres supòsits legalitzats que exclouen el dret a decidir de les dones (en cas de violació, malformacions del fetus i risc per la salut psíquica i física de les dones); i manté una ambigüitat jurídica que posa en situació de vulnerabilitat les dones i el personal sanitari davant de qualsevol denúncia. I fins el moment, les administracions públiques no han generat les condicions necessàries per a que la xarxa sanitària pública assumeixi l'avortament com a prestació sanitària pública i gratuïta.

Perquè els nostres drets i la nostra autonomia no siguin vulnerats, EXIGIM al Govern:

Que despenalitzi l'avortament. La interrupció voluntària d'un embaràs correspon al dret de les dones a decidir sobre la maternitat i, com a dret, no pot estar regulat al Codi Penal.

Que normalitzi l'avortament com a prestació a la xarxa sanitària pública. Això significa que, de forma urgent, adopti les mesures que garanteixin que en tots els hospitals públics, a totes les comunitats autònomes, les demandes de les dones siguin ateses. Per a això, caldrà regular de forma clara l'objecció de consciència i iniciar la normalització de la formació de professionals sobre la pràctica de la interrupció voluntària de l'embaràs.

Que adopti mesures per garantir l'exercici dels drets sexuals i reproductius de les dones, com són la informació sexual i afectiva a tots els nivells d'ensenyament i mètodes anti-conceptius gratuïts i accessibles.

Feu arribar els fulls de signatures a la Campanya (c/ Casp, 38, principal, 08010 Barcelona), abans del 8 de març de 2009, en què es preveu lliurar-los al Congrés dels Diputats i al Parlament; aquesta data, però, es podria avançar segons els esdeveniments.

Les dades recollides no seran utilitzades per a cap altre fi. Gràcies

